

ת"פ 24317/10-18 - מדינת ישראל, משטרת ישראל נגד יון ארמה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 24317-10-18 מדינת ישראל נ' ארמה

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין:	מדינת ישראל
	משטרת ישראל
	באמצעות תביעות רמלה
	עו"ד יסמין נוי ועו"ד דורית סבן
	נגד
	יון ארמה
הנאשם	באמצעות ב"כ עו"ד לירן פרידלנד

גזר-דין

החלטתי להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה ולגזור עליו את העונשים הבאים מן הנימוקים הבאים:

הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של **חבלה חמורה** לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

עובדות כתב-האישום מתארות התנהגות אלימה, שאין להקל בה ראש.

בתאריך 2.10.18 תקף הנאשם את חברה של חברתו לשעבר, בכך שהדף אותו לאחור **והחל מכה אותו באגרופיו, בפניו עד שהלה נפל ארצה.**

הנאשם **המשיך לתקוף את המתלונן גם כאשר זה היה שרוע על הרצפה, בבעיטות בראשו, ברגליו ובגבו.**

כתוצאה מכך נגרם למתלונן **שבר באף.**

זוהי התנהגות פרועה, שלאור עקרון ההלימה, ופסיקה הנוהגת בתחום, בדרך כלל, פוגשת ענישה מחמירה בדרך של מאסר בפועל, במסגרת מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה **לתצהיר נפגע עבירה** (במ/1), אשר תיאר את התקיפה, את החבלה ואת החשש המתמיד שהפך להיות חלק מחייו.

כאשר דנים בעונשו של הנאשם ובשאלת ביטול הרשעתו, אין לשכוח חלילה את נפגע העבירה, שנזקו ילווה אותו שנים רבות.

אמנם, במקרנו הצטברו נסיבות מקלות, שלאור פסיקת בית-המשפט העליון, לעתים, במקרה הנכון, מובילות למסקנה כי יש להיעתר לבקשת נאשם לבטל את ההרשעה ולהטיל עליו ענישה חלופית.

ואולם, במקרנו, **נוכח חומרת עובדות כתב-האישום המתארות אלימות מן הרף הבינוני, רצף של מכות, גם כאשר המתלונן, צעיר אף הוא, שרוע על הרצפה, מתוך מניע סתמי, אשר גרמו לשבר באפו של המתלונן - אין בצבר הנסיבות שיפורטו להלן כדי להוביל לביטול ההרשעה, אלא די בחריגה משמעותית מרף הענישה התחתון תוך הותרת ההרשעה על כנה.**

אכן, שקלתי את הנימוקים לקולה:

הנאשם צעיר, יליד 1999 והוא ביצע את המעשה באוקטובר 2018. ואולם, בעניין זה יפה קביעתו של בית-המשפט העליון, הגם שנמסרה בהקשר אחר, בע"פ 324/19 **פלוני נגד מדינת ישראל** (8.5.19): "בית-המשפט המחוזי הביא בחשבון בעת גזירת העונש גם את היות המערער קטין, ולצד זאת ציין, ודבריו מקובלים עליי - כי **קטינות אינה מעניקה חסינות מפני ענישה ראויה**, ובכלל זה הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת ביתר שאת כאשר מדובר בקטינים על סף בגירות...אוסף עוד כי בית-משפט זה קבע, אמנם, כי **יש ליתן מעמד בכורה לשיקולי שיקום בענישתו של קטין, ובתוך כך לסיכויי שיקומו כפי שעולים מהמלצות הגורמים המקצועיים...ואולם, שיקולים אלו עשויים להידחות מפני שיקולי גמול או הרתעה, וזאת בשים לב לחומרת העבירות ולנסיבות ביצוען**".

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, הביע צער וחרטה על המעשה.

הנאשם נעדר כל עבר פלילי.

התקבל תסקיר חיובי ביותר, המלמד על חרטה, הפנמת הפסול, קיומו של קשר עם שירות המבחן והממליץ על ביטול ההרשעה והטלת של"צ בהיקף 120 שעות.

נטען, כי בעניינו של הנאשם קיים נזק מיוחד, וודאי, שיתרחש אם הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

לפי הטענה, קיימת וודאות, שאם הרשעת הנאשם תבוטל, הוא יוכל לשוב ולהשתלב בשירות הצבאי, בחיל השריון, אשר הופסק בשל מעצרו.

עוד נמסרה המלצת מפקדו הישיר (במ/1) המלמדת כי הנאשם היה חייל אחראי, ממושמע, חברותי, תורם לכלל, ללא בעיות משמעת, "מודל לחיקוי בפלוגה", אשר קיבל "מצטיין פלוגתי מתוך 130 טירונים".

שירות המבחן התבקש לברר מהי **העמדה המוסמכת** של שלטונות צה"ל בכל הקשור להשבתו של הנאשם למסלול השירות הצבאי ונמסר כי התכנסה בעניינו ועדה, אשר לא מסרה החלטה חד-משמעית, וכי **"לא ניתן לקבל תשובה חד משמעית מגורמי הצבא אודות מצבו של יון ובכלל זה תשובה באשר למשמעות ההרשעה הפורמאלית על המשך שירותו הצבאי"**.

אני סבור כי שלטונות הצבא בהחלט יכולים לשקול את השבתו של הנאשם לשירות צבאי, **בלא קשר לשאלה הפורמאלית (מבחינתם) של הרשעה או ביטולה**, שהרי כתב-האישום מונח בפניהם, עובדותיו ידועות, הנאשם הודה שביצע את המעשה האלים, ואם הוא מתאים לשוב לשירות צבאי, מה רבותא יש להרשעה הפורמאלית.

מנגד, להרשעה הפורמאלית חשיבות רבה בהיבט הציבורי-פלילי, משום שהיא מעבירה מסר כללי, שבית-המשפט אינו מקל ראש בתופעות עברייניות של אלימות קשה וסתמית.

אין בנמצא דבר חקיקה האוסר לחלוטין את גיוסו של בעל עבר פלילי או המורה כי מי שהורשע דווקא בפלילים יופטר לאלתר, אוטומטית, מן השירות הצבאי. סעיף 3 לחוק שירות ביטחון (נוסח משולב) תשמ"ו - 1986 אינו כולל תנאי בדבר העדרו של רישום פלילי, העניין מוסדר בפקודות הצבא ונתון לשיקול דעתו.

בעניינים שכאלה יפה **קביעתו המחייבת** של בית-המשפט העליון בע"פ 5821/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (22.12.13):

"באשר לטענת המערער שהרשעה תפגע באפשרות גיוסו לצבא, כלל הוא כי כל מקרה ייבחן לפי נסיבותיו על ידי שלטונות צה"ל. בין היתר נשקלים - מכלול נתוניו האישיים של המועמד, משך הזמן שעבר בין מועד ביצוע העבירות למועד קבלת ההחלטה, חומרתן של העבירות בהתייחס לנורמות חברתיות ולסכנה הנשקפת ממי שהורשע בהן במהלך השירות לחיילים ולחיילות המשרתים עימו, משך התקופה בה התבצעו העבירות, האם ההליך הסתיים בהרשעה או לאו ושיקולים צבאיים מובהקים שאינם בתחום המומחיות של בית המשפט. מכך אנו למדים כי שאלת הרשעה או היעדרה הינה רק אחד השיקולים שהמערכת הצבאית לוקחת בחשבון ואין המדובר בשיקול יחיד (ע"פ 5025/06 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] (15.03.07); ע"פ 170/09 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (04.11.09)). **מכל מקום, הבחינה תהא תוך התחשבות בצורכי הצבא ולא ניתן לומר קטגורית שהרשעה תפסול מידית מועמד מלשרת בצבא. יתרה מכך, אל לנו להפוך את היוצרות. הגם שבית משפט רשאי לקחת בחשבון את השלכות פסיקותיו אין זה ראוי כי יתאים את העונש כדי לכוון את הצבא בהחלטותיו הפנימיות בענייני גיוס. לא פעם**

הצבא מעוניין להחליט בנדון לאחר שקיבל את הכרעת בית המשפט. **תפקידו של בית המשפט להטיל את העונש הראוי כפי ששלטונות צה"ל אחראים להליכי הגיוס. גורם גורם בתחומו....**"

בחנתי את פסקי-הדין הבאים שבמסגרתם בוטלו הרשעות של צעירים אשר ביצעו עבריינות שונה:

ע"פ 4466/13 **פורטל נגד מדינת ישראל** (22.5.14): אי הרשעה בעבירה של סיוע לאחר מעשה לעבירת שוד - הסעת השודדים ממקום ביצוע השוד תמורת 100 ₪, צעיר, קושי במציאת עבודה.

רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נגד מדינת ישראל** (29.3.17): אי הרשעה בעבירה של סיוע לאחר מעשה אגב תיק רצח, צעיר, נעדר עבר פלילי, נוכח קביעת בית המשפט העליון כי להרשעת המערער "**עשויה להיות השפעה שלילית... על עתידו המקצועי ועל סיכוייו להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי...**" (פסקה 14).

ע"פ 111/14 **פלוני נגד מדינת ישראל** (1.4.14): אי הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים וקשירת קשר, בענינם של בגירים-צעירים, בעלי נסיבות מיוחדות, המשפט התקיים בחלוף 4 שנים מעת ביצוע העבירות, בתקופה זו סיימו את שירות הצבאי בהצטיינות.

ע"פ 3554/16 **שחר יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.6.17): אי הרשעה בעבירות של הפרת אמונים, התחזות כעובד ציבור, פגיעה בפרטיות, נעדר עבר פלילי, תסקיר ממליץ, בין השאר נוכח העובדה ש: "...המערער הוסיף לחתור לקידום עתידו המקצועי - השלים את לימודיו (מעקל) וניגש לבחינות. כל אלה מלמדים על נחישותו של המערער לעשות את המרב כדי לעלות באופן סופי ומוחלט על דרך הישר...".

ע"פ 9090/00 **שניידרמן נגד מדינת ישראל** (22.2.01): אי הרשעה בעבירה של החזקת נשק וקשירת קשר לביצוע פשע, חבירה יחד לביצוע שוד, צעיר, נעדר עבר פלילי, הרשעה תהווה מכשול של ממש לגיוסו לצה"ל.

עפ"ג 14167-10-15 (מחוזי מרכז) **אלמנאז נגד מדינת ישראל** (9.2.16): אי הרשעה בעבירת התפרצות, אף שלא הוצג נזק קונקרטי, כאשר מדובר בענינם של בגירים-קטינים.

עפ"ג 53504-01-11 (מחוזי מרכז) **אדם אלון נגד מדינת ישראל** (22.5.11): אי הרשעה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, קנביס במשקל 8,220 גרם, תסקיר חיובי, עבירה יחידה בתקופה משברית, לא יוכל להשתתף בתחרויות ספורט ג'ודו אם יורשע.

עפ"ג 29495-10-12 (מחוזי מרכז) **ער. נגד מדינת ישראל** (7.1.13): אי הרשעה לנאשם שבעקבות אמירה סתמית של המתלונן תקף אותו בסכין וגרם לו לחתכים בבטנו באמה ולחבלות המצח, תסקיר ממליץ, נעדר הרשעות, צעיר, **עקב חשש שמא לא יתגייס לצה"ל עקב ההרשעה** (עמוד 5 שורה 27 והלאה לפסק). יחד עם זאת, יש לקרוא פסק

זה לפי עובדות כתב-האישום המתוקן בבית משפט השלום המתאר את מעשה הפציעה באמצעות הסכין, לא כמעשה ישיר מכוון, כדלקמן: "מיד לאחר מכן, אץ הנאשם אל עבר המתלונן, הכה אותו מכת אגרוף בפנים והפילו ארצה. כתוצאה מהחזקת הסכין על ידי הנאשם באותה עת נחתך המתלונן באמה הימנית...בהמשך רכן הנאשם על המעל הרצפה והכה אותו במכות אגרוף בכל חלקי גופו בזמן שהוא ממשיך לאחוז בידו סכין...".

עפ"ג 28996-03-11 ציון גמזו נגד מדינת ישראל (26.5.11): אי הרשעה בעבירה של החזקת סכין מתחת למושב נהג הרכב, בעל משפחה, עובד לפרנסתו, תסקיר חיובי, בית-המשפט קבע: "עם זאת, יש מקום לבטל את הרשעתו של המערער בעיקר בשל הנזק המשמעותי שצפוי לעיסוקו כבעל עסק פרטי כטכנאי מיזוג אוויר, בו הוא עובד לבדו ומעסיק את בנו הבכור על מנת להרחיקו מעבריינות, אם יורשע...מאחר והמערער עובד יחיד בעסקו הרי הנזק שייגרם לפרנסתו ולפרנסת משפחתו הוא נזק חמור והרשעתו תיפגע פגיעה לא מידתית - אף מבלי להקל ראש בעבירה של החזקת סכין, אך בהתחשב בנסיבות ביצועה, דהיינו, היותה מיועדת לשמש כחלק מאוסף סכינים והחזקתה במקום מוסרת ברכב כשבונו נהג בו" (פסקות 3 ו- 4).

המסקנה המתקבלת ממכלול השיקולים דלעיל היא כי אמנם יש לחרוג ממתחם הענישה לקולה, באופן שלא יציב בפני הנאשם מכשלה בלתי אפשרית לשוב ולשרת בצבא (בדמות מאסר בפועל או בדרך של עבודות שירות) אך מנגד אין לאפשר הקלה כה משמעותית, עד כדי ביטול הרשעתו, תוך העברת מסר של הקלת ראש בעבירות אלימות.

אשר על כן:

הרשעתו של הנאשם תעמוד על כנה ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים.

א. 200 שעות לתועלת הציבור - עותק לשירות המבחן אשר יכין בתוך 30 ימים תכנית ויביאה לאישור בית-המשפט.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של אלימות.

ג. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן - עת/3 שישולמו בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.9.19 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, ט"ז אייר תשע"ט, 21 מאי 2019, במעמד הצדדים.

עמוד 5

